

Wzorzec rasy: owczarek szetlandzki

17.05.2008.

Grupa I, psy pasterskie i stróżujące

FCI - 88 OWCZAREK SZETLANDZKI (SHETLAND SHEEPDOG - SHELTIE)

OGÓLNY WYGLĄD ZEWNĘTRZNY - mały, długowłose pies pracujący o pięknym wyglądzie, jest łatwy do ułożenia i inteligentny. O symetrycznej budowie ciała, tak że żadna część nie wygląda nieproporcjonalnie względem całości. Obfita sierść, grzywa i kryza. Ładnie ukształtowana głowa i słodki wyraz pyska tworzą idealny wygląd.

CHARAKTERYSTYKA - czujny, łagodny, inteligentny, silny i pełen wigoru...

TEMPERAMENT - Przywiązany i posłuszny swojemu właścicielowi, nieufny wobec obcych. Nigdy nie okazuje nerwowości.

GŁOWA I CZASZKA - Głowa wytworna; patrząc z góry lub z boku w kształcie wydłużonego tępo zakończonego klina, który zwęża się od uszu w kierunku nosa. Szerokość czaszki proporcjonalna do długości czaszki i kufy. Wszystko należy rozpatrywać w odniesieniu do rozmiarów psa. Czaszka jest płaska, umiarkowanie szeroka na odcinku między uszami i bez wystającej kości potylicznej. Policzki płaskie, gładko przechodzą w dobrze zaokrągloną kufę. Mózgoczaszka i kufa są jednakowej długości, a punktem podziału jest wewnętrzny kącik oka. Górna linia czaszki jest równoległa do górnej linii kufy, z nieznacznym ale wyraźnym stopem. Nos, wargi i obwódka oka są czarne. Charakterystyczny wyraz głowy jest wynikiem doskonałej równowagi i połączenia czaszki i kufy, kształtu, koloru i rozmieszczenia oczu oraz prawidłowego umieszczenia i noszenia uszu.

UZĘBIENIE - Szczęki równe, prawidłowe, silne o dobrze rozwiniętej szczęce dolnej. Wargi zwarte. Zęby zdrowe o doskonałym, regularnym i pełnym zgryzie nożycowym, tzn. górne zęby dokładnie zachodzą na zęby dolne i są ustawione prostopadle do szczęk. Bardzo pożądany pełny komplet prawidłowo osadzonych 42 zębów.

OCZY - Średniej wielkości skośnie osadzone, o kształcie migdała. Ciemnobrązowe, z wyjątkiem psów o maści marmurkowej, u których jedno oko bądź oba mogą być niebieskie lub też niebieskie w plamki.

USZY - Małe, umiarkowanie szerokie u podstawy, umieszczone dość blisko siebie, na czubku głowy. W chwili odpoczynku, odrzucone do tyłu; w stanie czujności skierowane do przodu i w pozycji półwzniesionej o końcówkach opadających do przodu.

SZYJA - Muskularna, wygięta w łuk, o dostatecznej długości, by pies mógł dumnie nosić głowę.

KOŃCZYNY PRZEDNIE - Łopatki ustawione skośnie. W kłębie oddzielone jedynie kręgami, ale odchyłone na zewnątrz tak, by pomieścić pożądane wypuklenie żeber. Staw barkowy o prawidłowym kącie. Łopatka i ramię mniej więcej równej długości. Łokieć w równej odległości od ziemi i kłębu. Przednie kończyny, oglądane z przodu, są proste, masywne i o wyraźnie mocnej kości. Śródreżca silne i elastyczne.

TUŁÓW - Długość od stawu barkowego do guzów siedzeniowych nieznacznie większa niż wysokość w kłębie. Klatka piersiowa głęboka, sięgająca do łokcia. Żebra dobrze wysklepione, zwężające się w dolnej połowie, co umożliwia swobodny ruch przednich kończyn i barków. Grzbiet prosty o pełnym wdzięku wysklepieniu nad lędźziami, zad nachyla się stopniowo ku tyłowi.

KOŃCZYNY TYLNE - Szerokie i masywne udo, kość udowa osadzona w miednicy pod właściwym kątem. Staw kolanowy wyraźnie zaznaczony, staw skokowy wyraźnie zaznaczony i niski, o mocnej kości. Śródstopia równoległe proste, gdy patrzymy na nie od tyłu.

STOPA - Owalna, część spodnia z dobrze rozwiniętymi opuszkami, palce zwarte.

OGON - Nisko osadzony; zwężający się ku dołowi, ostatni kręg kości sięga co najmniej do stawu skokowego; obficie owłosiony i lekko zawinięty w górę. Może być lekko wzniesiony przy ruchu, ale nigdy powyżej poziomu grzbietu. Nie może być nigdy skręcony.

CHÓD - Elastyczny, płynny i pełen wdzięku, poruszany energią tylnych kończyn, może pokonywać

maksymalne odległości przestrzeni z minimalnym wysiłkiem. Wielce niepożądane są inochód, chód zaplatany (krzyżujący się), kołysanie się (na boki bądź falowanie) czy chód ociężały, nienaturalny (sztywny).

SIERŚĆ - Dwuwarstwowa; zewnętrzna okrywa to długi włos o szorstkiej teksturze i prosty. Podszerstek jest miękki, krótki i gęsty. Bardzo obfita grzywa i kryza, przednie kończyny z wyraźnymi frędzlami. Tylne kończyny, powyżej stawu skokowego obficie pokryte włosiem, a poniżej stawu skokowego dość gładkie. Część twarzowa głowy gładka. Niepożądane okazy o krótkiej sierści.

UMASZCZENIE

- Śniade (sobolowe) - kolor czysty bądź cieniowany, wszystkie kolory od bladożółtego do ciemno-mahoniowego i we wszystkich swoich odcieniach, o intensywnym kolorycie. Niepożądana maść wilczasta.

- Tricolor /trójkolorowe/ - intensywnie czarny tułów, preferowane mocne podpalanie.

- Blue-merle (marmurkowe) - wyraźny srebrno-niebieski, o czarnych plamkach bądź łatach (jak w marmurze). Preferowane mocne podpalanie, ale jego brak nie jest karany. Wielce niepożądane łaty o głębokiej czerni czy szarawym bądź rudym odcieniu, zarówno w przypadku sierści okrywowej jak i podszerstka; ogólnie powinniśmy mieć wrażenie, że pies jest niebieski.

- Czarno-biały i czarno-podpalany - to kolory również uznawane.

Białe znaczenia mogą się pojawiać (z wyjątkiem psów czarno-podpalanych) jako gwiazdka/strzałka na głowie, w kołnierzu i na piersi, w kryzie, na nogach i końcu ogona. Preferowane jest posiadanie tych wszystkich bądź niektórych z tych białych plam (ale nie u psów czarno-podpalanych) lecz ich brak nie jest karany. Bardzo niepożądane są białe łaty na tułowiu.

ROZMIARY

Wzrost w kłębie:

Psy 37 cm

Suki 35,5 cm

Niepożądane odchylenia o więcej niż 2,5 cm powyżej bądź poniżej tej wysokości.

WADY - Wszelkie odstępstwa od wyżej podanych punktów należy uważać za wady, a znaczenie takiej wady należy rozpatrywać w dokładnym odniesieniu do jej stopnia.

UWAGA - Samce powinny mieć normalnie ukształtowane dwa jądra, całkowicie znajdujące się w mosznie.

- Tłumaczenie wersji oryginalnej z j. angielskiego: tłumacz przysięgły Anna Osuch

- Konsultacja: Mirosław Redlicki

- Przygotowanie i zamieszczenie na portalu: Helena Kabała

Jako krótki komentarz pozwolę sobie przytoczyć fragment książki państwa Redlickich "Brytyjskie psy pasterskie";

"; ...Mimo kolejnych zmian standardu, usuwających z jego tekstu odniesienia do collie - owczarek szetlandzki pozostaje na pierwszy rzut oka pomniejszonym owczarkiem szkockim, to jednak pomiędzy obydwo ma rasami występują istotne różnice.

Sheltie powiększony do rozmiarów collie byłby od niego wyraźnie cięższy i krótszy. Inna trochę jest linia górna ‐ u collie wysklepiona w łędźwiach znacznie bardziej niż u szetlanda. Spore są różnice kształtu głowy ‐ wzorzec collie życzy sobie, aby stop był nieduży, ale wyczuwalny, natomiast u szetlanda ma być on nieduży, ale wyraźny. Różnica ta bardziej jeszcze rzuca się w oczy w praktyce, niż w opisie. Mimo, że w obu wzorcach głowa ma być długa i klinowata, to głowa collie jest proporcjonalnie znacznie węższa i dłuższa ‐ współczesna głowa collie zupełnie nie pasuje do szetlanda. Inne są uszy, a ściślej ‐ ich osadzenie. Uszy sheltie są osadzone bliżej siebie. Wzorcowe opisu oczu są u obu ras takie same, jednak oczy sheltie są nieco większe i o kształcie owalnym, a nie, jak u collie, niemal

trójkątnym. Podobnie jak u collie, tak i u szetlandów panuje ostatnio bezsensowna moda na jak najmniejsze oko, co jest i nieładne, i niebezpieczne (patrz „collie eye anomaly”). Prawidłowa głowa owczarka szetlandzkiego jest trochę „lisia” w kształcie i wyrazie, dalekim od pełnego godności i rezerwy wyrazu collie. Krok szetlanda jesto nieco wyższy i jeszcze bardziej niż u collie „jednośladowy” – zarówno przednie, jak i tylne łapy stawiane są, zwłaszcza przy większej prędkości kłusu, w jednej linii.”

(tekst umieszczony za zgodą autora)

Dla ciekawości można poczytać stary wzorzec z 1966 roku
Zobacz wzorzec sheltie z 1966 r.

oraz z 1963 roku
Zobacz wzorzec sheltie z 1963 r.